

ризиками з урахуванням високого рівня невизначеності зовнішнього середовища бізнесу у сучасних умовах.

Список використаної літератури:

1. Герасименко О. М., Пасека, С. Р. Концептуальні основи ризик-орієнтованого підходу до управління у процесі забезпечення системи економічної безпеки підприємств різних галузей народного господарства. *Вчені записки Університету «КРОК»*, 2019, №4 (56), с. 148-155. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2019-56-148-155>.
2. ДСТУ ISO 31000:2018. Менеджмент ризиків. Принципи та настанови; Введ. 2019-01-01. К.: ДП «УкрНДНЦ», 2019. 32 с.
3. Дуднева Ю.Е. Проблеми та перспективи впровадження стандартів ризик-менеджменту в Україні. *Вісник Нац. техн. ун-ту «ХПІ» : зб. наук. пр. Темат. вип. : Актуальні проблеми управління та фінансово-господарської діяльності підприємства*. 2014. № 4 (1047). С. 67-74.
4. Дуднева Ю.Е., Антипцева О.Ю., Обиденнова Т.С. Ризик-менеджмент: інтегрований підхід до організації. *Економіка та суспільство*. 2019. № 20. С. 229-236. URL: http://economyandsociety.in.ua/journal/20_ukr/31.pdf.

*Кір'ян О.І., к.е.н, доцент,
доцент кафедри економіки та менеджменту
Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків*

*Золочевський О.В.,
здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків*

ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНИХ ПЕРСПЕКТИВ ОРГАНІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ

Постійне прискорення розвитку науки, техніки та технологій, зміни в структурі та змісті ринкових відносин постійно вимагають від бізнесменів пошуку все нових і нових методів формування, організації та використання бізнес-моделей для забезпечення стійкого існування та подальшого розвитку відповідних компаній. Тому процес пошуку та адаптації сучасних інноваційних програм,

підходів в практичні бізнес-моделі як реакції на виклики сучасності є постійним та різнобічним [1]. Найвпливовішими чинниками вибору відповідної бізнес-моделі стає ресурсозабезпечення бізнес-процесу та його ризику.

Умови сучасності відрізняються тим, що в країні спостерігається суттєвий дефіцит окремих груп ресурсів, складності з формуванням механізму їх стабільного поповнення, висока невизначеність ситуації в багатьох регіонах. Це говорить про підвищені ризики для бізнес-процесів, про необхідність ставати більш гнучкими, інноваційними та мінімізувати витрати на всі види ресурсів. Акцент в бізнес-моделі перемістився на постійний моніторинг ризиків здійснення бізнес-процесів [2], на пошук можливості працювати без використання значного обсягу власних ресурсів та на підвищення інноваційного потенціалу як всієї компанії, так і кожного напрямку її діяльності.

І якщо до останнього часу компанії звикли здійснювати спочатку вибір певної стратегії з урахуванням свого стану та наявних ресурсів, то сучасність доводить, що вибір особливостей організації бізнес-процесів в сучасному середовищі повинен передувати аналіз потенційних можливостей перекладання тих чи інших статей витрат, видів діяльності на інші компанії [3]. Це, з одного боку, призведе до зменшення прибутку за рахунок сплати за сторонні послуги (наприклад, при використанні аутсорсингу), франшизи, право використовувати патенти тощо; з іншого – дозволить без додаткових витрат мати новітнє обладнання чи підготовлених працівників (лізинг), брати замовлення, виконати які самостійно від початку до кінця неможливо з причини відсутності часу, фахівців, обладнання (аутсорсинг), чи при високій конкуренції на ринку та відсутності коштів на просування товару чи послуги (франчайзинг), або при високому рівні дебіторської заборгованості (факторинг).

Сучасне економічне середовище за рахунок глобалізації, світових кризових процесів спровокувало активний рух робочої сили, конструктивні зміни в

свідомості і робітників, і бізнесу щодо можливості впровадження різних механізмів та прийомів, які вагомо впливають на ведення бізнесу та скорочують ризики економічної діяльності.

Можна зробити висновок, що сучасне бізнес-середовище вимагає від бізнесу регулярно переглядати стан середовища на предмет появи нових пропозицій щодо можливості впровадження радикальних змін в зміст та організацію бізнес-процесів. Для цього слід, на нашу думку, активно впроваджувати в роботу довгострокову так звану блокову стратегію, коли при необхідності та появі більш перспективних напрямків окремі блоки діяльності можуть як віддаватися в роботу представникам зовнішнього середовища, так і швидко повертатися в підпорядкування компанії.

Такий підхід дозволить не тільки швидко та гнучко змінювати стратегічні складові організації бізнесу, але й забезпечить кращі комунікації з зовнішніми партнерами, яким будуть передаватися ці блокові стратегії.

Список використаної літератури:

1. Омельченко А.І., Ченуша О.С. Інноваційні бізнес-моделі як інструмент стратегічного розвитку підприємства. *Економічний вісник НТУУ «Київський політехнічний інститут»*. 2022. № 21. С. 52-55. URL: <http://ev.fmm.kpi.ua/article/view/254847>.
2. Захаркін О.О. Формування інноваційної стратегії підприємства з урахуванням рівня його ризикостійкості. *Економіка та держава*. 2015. № 8. С.33-36. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/231761724.pdf>.
3. Хмелевський Д.О. Сучасні аспекти та стратегії розвитку бізнесу. *Економіка та держава*. 2021. № 12. С.135-138. URL: http://www.economy.in.ua/pdf/12_2021/25.pdf.